02/04/2023

Απρίλης ο «Αηγιωργίτης» και «Λαμπριάτης»

/ Παράδοση

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καί ἡ νῦξ ὥρας 11.
«Αν κάν' ο Μάρτης δυο νερά κι Απρίλης άλλο ένα
χαρά σ' εκείνον το ζευγά πό 'χει πολλά σπαρμένα.»

Με τον ερχομό τ' **Αηγιωργίτη,** όπως λέει ο λαός μας τον **Απρίλη,** μπαίνουμε στην καρδιά της άνοιξης. Τον ονομάζουμε ακόμη και *«Λαμπριάτη»*, γιατί συνήθως το μήνα αυτό γιορτάζουμε το **Πάσχα,** τη μεγαλύτερη χριστιανική γιορτή της πίστης και της παράδοσής μας.

Η περίοδος της **Μεγάλης Σαρακοστής**, με την **ψαλμωδία των Χαιρετισμών,** κορυφώνεται διαδοχικά τις Παρασκευές που στις εκκλησίες ψάλλουν τον Ακάθιστο

ύμνο, όπου οι κυράδες προσφέρουν ως δώρα στη μάνα Παναγιά τα πρωτογεννήματα της άνοιξης.

Τούτος ο μήνας αναγεννά ολάκερη την πλάση με τη μυρίπνοη και δροσερή ανάσα του, σκορπά αναρίθμητες ομορφιές, μυρωδιές και ήχους. Σύγκορμα ζωντανεύει η φύση. Τα βουνά μας πρασινίζουν, ο Κάμπος μας φοράει το πράσινο κουστούμι του με τα χίλια δυό χρώματα και τα λογιών λογιών αρώματα.

Η **Κορώνη,** τα **Ψίνια**, ο **Πορτός**, τα **Τατάρια,** το **Πιθάρι** έχουν την τιμητική τους. Ο κόσμος θα γεμίσει ασπαρτιές, ασπορδύλ', μυρωδάτη ρίγανη και ένα σωρό βότανα και μυρουδκά. Η πλάση στρώνει το γιορτινό της πέπλο για να υποδεχτεί τον **Αη-Γιώργη** και τη **Λαμπρή.**

Μικροί και μεγάλοι θα ξαμολυθούμε στα χωράφια μας, θα πάμε στις κούλες και στα περιβόλια. Θα γεμίσουμε τα καλάθια από άνθη και βότανα. Θα ανθίσουν τα παραθέλια, οι παπαρούνες.

Την πρώτη μέρα, την Πρωταπριλιά, έχουμε τα ψέματα και τα γελάσματα του μήνα. Συνηθίζουν, δηλαδή, την ημέρα αυτή να λένε ψέματα για το καλό. Κι όταν τυχαίνει να γίνονται πιστευτά απ'τους άλλους, τους εύχονται και «του χρόνου» κι ύστερα αρχίζουν να τους πειράζουν γελώντας.

Τα πιο παλιά χρόνια ο Κάμπος μας ήταν στα ντουζένια του τέτοιες μέρες. Γέμιζε από κόσμο και ζωντανά. Οι ζευγάδες έβγαιναν με τα βόδια τους για να ζευγαρίσουν τα χωράφια τους, να τα προετοιμάσουν για να σπείρουν τα καπνά. Οι προκ'νοί ζευγάδες είχαν να διηγηθούν πολλές ιστορίες και ανέκδοτα.

Στην **Ερεσό** υπήρχαν πάνω από διακόσια ζευγάρια βόδια, μόνο για το «ζγο», χώρια τα μικρά, οι αγελάδες, οι γαϊδάροι, τα μουλάρια, τ' άλογα για τους αραμπάδες. Πραγματικά, το πρωί ήταν χάρμα οφθαλμών να βλέπεις τους δρόμους προς τον κάμπο και τα σοκάκια του χωριού μας κατάμεστα από κάθε λογής ζωντανά με τ' αφεντικά τους που πήγαιναν στις δουλειές τους. Προπαντός δε, το πρωί να συνωθούνται στο Χατζή-σμαν', στις δύο μεγάλες γούρνες, που τις γέμιζε με τρεχούμενο νερό και που το ένστικτο τα κατεύθυνση εκεί να ξεδιψάσουν για να αντέξουν το κοπιαστικό έργο που τα περίμενε.

Σύμφωνα με διήγηση του σεβαστού δασκάλου μας, **Μιλτιάδους Λαμπρινίδη,** καλύτερος ζευγάς ήταν εκείνος που είχε αρσενικά και νια σα. Ήταν περιζήτητος και ακριβοπληρωμένος.

Καλό μήνα σε όλους τους συγχωριανούς και φίλους της Ερεσού μας!

Πηγή: pemptousia.gr/ Νίκος Καρύδης, Θεολόγος, Λαμπαδάριος Ι.Ν. Αγίου Θεράποντος Μυτιλήνης